

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

Nauji metai – nauja pradžia. Betgi ir vėl – niekada nepradedame nuo nulio. Lietuvos vyskupų paskelbtieji Teofiliaus Matulionio metai ir kartu metai, kada Vilniuje švęsime Lietuvos Jaunimo dienas, turi vieną bendrą temą – „Tiesa padarys jus laisvus“ (Jn 8, 32). Ir tikrai, niekada nepradedame nuo nulio. Reikia pradėti nuo tiesos momento. Tiesos apie tai, kur ir kokie esame, ką iš tiesų darome ir ko trokštame. Nėra lengva gyventi ir būti tiesoje, tačiau pradėję nuo melo, niekada nepasieksime nei tikrosios tiesos, nei tikro išsilaisvinimo. Jėzus tam ir atėjo į pasaulį: ne kad mus pasmerktų dėl mūsų gyvenimo nuodėmėje, tamsoje ir mele, bet kad išlaisvintų, kad pakviestų mus išdrįsti priimti Dievo dovanojamą tiesą ir joje statyti gyvenimo pamatus.

Ko reikia, kad išdrįstume tiesai pažiūrėti į akis, kad nebijotume savęs, savo nuodėmingumo, savo sužeistumo, savo pačių baimių? Reikia meilės. Tik meilė suteikia drąsos pažvelgti tiesai į akis ir priimti tiesą bet kokia, dažniausiai asmeninės kančios ir aukos, kaina. Tik meilė padrašina, todėl taip svarbu mylėti ir būti mylimiems. Todėl taip svarbu patirti, kaip Dievas mus myli ir ta meilės patirtimi dalintis vieni su kitais. Aš manau, kad šiuose metuose tai ir būtų pagrindinis uždavinys: kiekvienam iš mūsų asmeniškai, mums kaip šeimai, mums kaip parapijinei bendruomenei, mums kaip Bažnyčiai, mums kaip šio krašto piliečiams, išdrįsti pažvelgti tiesai į akis. Juk reikia, tikrai reikia išsilaisvinti iš vaikiškų svajonių, įsivaizdavimų, vaizdavimų, prisiminimų, kaip buvo, kas buvo, kur buvo, reikia atsakyti labai atvirai: kas dabar yra, kur ir kokie dabar esame? Kad galėtume susitelkti, kad galėtume tinkamai organizuotis, kad galėtume augti, kad išdrįstume pradėti nuo tikro ir esamo „mažai“, o ne nuo įsivaizduojamo ir nerealaus „daug“.

Pasaulis keičiasi didžiuliu greičiu. Gyvenimas kinta. Labiausiai jo materialinė kiekybinė pusė. Tačiau netrunkame pastebėti, kad kokybiškai ir vertybiškai daug kur menkstame ir degraduojame. Vartotojiškumas, konformizmas, kasdienis patogumas gali virsti ir virsta dvasiniu apsileidimu ir netgi tinginyse. Kol gyvename žemėje, kol keliaujame šitą kelionę, iššūkiai ne tik neišvengiami, bet ir labai reikalingi: ir kiekvienam iš mūsų individualiai, ir mums kaip šeimai, ir kaip bendruomenei. Tačiau šiuose iššūkiuose niekada nesame vieni. Jeigu esame, tai tik todėl, kad patys apsisprendėme tokiais būti, nes netgi tose situacijose, kur, kai mums labiausiai reikia, šalia nėra kito žmogaus, visada yra Dievas, jeigu leidžiame Jam būti. Išdrįsti, išmokti ieškoti ir paprašyti pagalbos reikia nuolankumo, reikia išdrįsti būti priklausomu nuo kito: nuo žmogaus ir nuo Dievo. Pasidavę puikybei ar savojo įvaizdžio – asmeninio ar bendruomeninio – kūrimui, nesame tiesoje. Čia padarome pirmąjį klaidą meluodami sau ir kitiems. Tokiu būdu tampame nelaisvi. Nesvarbu, kad ant rankų ir kojų nesimato uždėtų regimų grandinių.

Arkiv. Teofilius Matulionis Mordovijoje 1955 m.

Šiuose arkivyskupo Teofiliaus Matulionio paskelbimo palaimintuoju metuose neišvengiamai turėsime progą dar kartą susipažinti, ką reiškia būti ir kaip tampama Dievo žmogumi. Tegul nesukladina mūsų aukšti ir įmantrūs Teofiliaus titulai ir spalvoti drabužiai. Ne dėl jų Bažnyčia jį skelbia palaimintuoju. Pats tikriausias jo atvaizdas, kuris, tikiuosi, su laiku atsiras ir mūsų bazilikoje ir bažnyčiose, – iš Sibiro sugrįžusio pagyvenusio, iškankinto vyro veidas ir akys, spinduliuojančios ne teisėtu pykčiu ar kerštu, bet tikėjimo teikiama ramybe ir giedra. Kankinystė nėra kažkoks kamikadzės veiksmas. Tikroji kankinystė nėra nei trokštama, nei norėta: jinai yra prisiimta kaip gyvenimo kryžius, kaip Dievo valios užduotis, tik taip ir tik dėl to galima pakelti. Kad ateina iš Dievo ir kad yra nešama kartu su Dievu. Taip tampama Dievo žmogumi. O tai gali kiekvienas iš mūsų.

O stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina – Malonių Versmė – kurios veidas pasipuošė daug amžių nematyta šypsena restauratorės Janinos Bilotienės dėka, ir kuria, tikiuosi, visi galėsime pasidžiaugti šių metų Žolinės atlaiduose, giedros ir tikėjimo Motina, Kankinių Karalienė, apgaubianti mus savo meile, tepalydi link išlaisvinančios Tiesos – savo Sūnaus Jėzaus Kristaus.

Jėsu, klebonas kun. Gediminas Jankūnas

2016 metų parapijų statistika

	Krekenavoje	Upytėje	Vadaktėliuose
Pakrikštyta	55	15	10
Priėmė Pirmąją Šv. Komuniją	19	12	1
Palaiminta santuokų	21	1	2
Palaidota	47	11	5

GRUODŽIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Rita Lapiniauskienė

Nežinau, kaip jūs, bet aš gruodį jau gyvenu ilgėjančių dienų viltimi. Gal negerai: gi sako „gyvenk šiandieną“. Bet taip norisi šviesos, ir tiek daug įvykių tose trumpose dienose..!

Gruodžio 3 d., šeštadienį, mūsų parapijos namuose apsigyveno Sutvirtinimo sakramentui Panevėžyje besiruošiančių jaunuolių grupė, kuri dvi dienas čia klausėsi klebono kun. Gedimino, religinio ugdymo vadovės Svajonės bei kun. Rimanto Rimkaus mokymų apie Šventąją Dvasią, dalyvavo Sutaikinimo pamaldose, vedamose svečių kunigų iš Panevėžio, šiek tiek susipažino su parapija ir regioniniu parku, džiaugėsi bendryste.

Taip pat gruodžio 3 d. vakare grupė parapijiečių susitiko sausakimšoje Juozo Miltinio dramų teatro salėje, kur teatro aktoriai, mums jau pažįstamas kun. Saulius Černiauskas, Šv. apaštalo Petro ir Povilo parapijos grigališkojo choralo studija ir kiti „neprofesionalai“ vyskupijos 90-mečio proga pristatė šiltą vyskupijos istorijos bei pirmojo vyskupo Kazimiero Paltaroko gyvenimo inscenizaciją. Po šio pristatymo žodį tarė mons. jubil. Juozapas Antanavičius, asmeniškai pažinojęs vysk. Kazimierą, istoriją kurti paragino naujasis vyskupijos ganytojas vyskupas Linas Vodopjanovas OFM.

Gruodžio 8 d., ketvirtadienį, 12 val. šv. Mišiose šventėme Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo iškilmę. Pasisekė vargonininkei, gimusiai tą dieną: nors visada adventas, gruodžio 8-ąją jis niekuomet negalioja – galima ir tortus valgyti, ir šokti, ir kitaip džiaugtis.

Gruodžio 11 d. šventėme III advento sekmadienį, vadinamą Džiaugsmo (*Gaudete*) sekmadieniu. Tą dieną vyskupijos ir parapijos „Carito“ reikmėms skirtose šv. Mišių rinkliavoje paaukojote 196, 30 Eur.

Gruodžio 12 d., pirmadienį, vyko generaliniai bazilikos valymo darbai, kuriuos atliko įmonė iš Šiaulių. Nors bazilikos elektros ir kitų instaliacijų įrengimas dar ir naujuose metuose nėra iki galo baigtas, šventėms jau galėjome melstis ir švariose, ir žymiai patogesnėse bazilikos erdvėse.

Gruodžio 15 d., ketvirtadienį, kartu su vyskupu Linu vėl susitikome pagerbti Švč. Mergelės Marijos kasmėnesiniuose atlyduose.

Gruodžio 16 d., penktadienį, kai Krekenavos miestelio aikštėje buvo įžiebiamas eglutė, klebonas, dalis parapijos personalo bei keletas „Zolynėlio“ narių Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės bibliotekoje dalyvavo neeiliniame susitikime: kardinolas A. J. Bačkis čia pristatė savo knygą „Taip, laimingas“. Poeto, vertėjo Antano Gailiaus dėka daugelis galbūt pirmą kartą turėjo galimybę gyvai išgirsti vieną iškiliausių XX a. lietuvių, kalbantį apie Bažnyčios Lietuvoje istoriją bei turtingą ir įkvepiantį savo paties gyvenimą. Po pristatymo Jo Eminencija aukojo šv. Mišias Panevėžio katedroje.

Gruodžio 17 d., šeštadienį, į kasmėnesinius mokymus susirinko parapijos ministrantai. Šįkart svarbiausia užduotis buvo „perkasti“ naująsias bazilikos instaliacijos sistemas: kad apšvietimas, šildymas ir kiti patogumai atsirastų vietoje ir laiku. Kiek žinoma, sausį jau visos vyskupijos šv. Mišių patarnautojai planuoja susitikti Utenoje. Stiprybė vienybėje!

Gruodžio 18 d., sekmadienį, į baziliką iš Austrijos Lietuvos ir parapijos skautų dėka atkeliavo Betliejaus taikos ugnis, šiemet nešama su mintimi: „Taika patinka – visi geros valios žmonės jungiasi į tinklą“. Kiekvienas pamaldų dalyvis, parsinešdamas šią ugnį į namus, buvo pakviestas tapti šviesos ir taikos pasiuntiniu. Tą pačią dieną po šv. Mišių sakramentams besiruošiantys vaikai ir jų artimieji parapijos namuose tradiciškai kepė kalėdinius sausainius, gamino žaisliukus eglutės puošimui. Jų darbo vaisiais pasipuošė bazilikos presbiterijoje išaugusi šventinė žaliaskarė.

Gruodžio 20 d., antradienį, bazilikoje gausiai rinkosi kunigai ir tikintieji. Čia šv. Mišiose, vadovaujamos vysk. Jono Kaunecko, buvo meldžiamasi už prieš metus į amžinybę iškeliavusį buvusį ilgametį parapijos kleboną kan. Petrą Budriūną. Gerų žodžių apie kanauninką tą dieną nepristigo: šiltai kanauninką prisiminė ir vyskupas, ir kunigai, ir velionio artimieji.

Gruodžio 24 d., šeštadienį, klebonas, zakristijonas Algirdas ir parapijos „Carito“ vadovė Akvelina dalyvavo Kūčių vakarieneje Krekenavos slaugos ligoninėje ir senelių globos namuose. 21 val. visi gausiai susirinkome Kalėdų nakties šv. Mišioms. Malda, giesmė ir parapijiečių pagamintu tortu Gimimo dienos proga buvo pasveikintas Jėzus.

Gruodžio 25 d., sekmadienį, dar kartą džiaugėmės Jėzaus gimimu ir visai neplanuotai... patikrinome naująją bazilikos priešgaisrinę signalizaciją. Ak, tie smilkalai.! 12 val. šv. Mišiose Išganytoją pasveikino ir Vadaktėlių parapijos žmonės, o Antanas Augustinavičius net sumeistravo Jam naują prakartelę.

Gruodžio 31 d., šeštadienį, 23 val. tradiciškai susirinkome į šv. Mišias padėkoti Dievui už senuosius metus, vėliau skubėjome prie naujametinio laužo ir į parapijos namų salę, kur pastoracinė ir ekonominė tarybos bei „Raskila“ pakvietė visus į smagią ir smarkią šventę iki paryčių.

Tarpe visų šių įvykių tiek klebonas, tiek darbuotojai, tiek parapijos savanoriai vos spėjo suktis įprastu prieššventiniu ritmu: reikėjo ir baziliką plauti ir puošti, ir sergančius bei vienišus aplankyti, ir betliejų įrengti (už jį dėkojome Leikų šeimai), ir Jėzaus Gimtadienio tortą pagaminti, ir giedoti bei patarnauti ruošti... Šį mėnesį kaip tik skaičiavome, kiek parapijoje yra aktyvių savanorių. Net pačiai buvo maloniai keista, kad jų (su darbuotojais) yra net 50! O jei dar pridėsime visus parapijos grupių narius, ne tik aktyviausius: ministrantus, choristus, Marijos legioną, „Caritą“, Gyvąją rožinį, Šventojo Rašto studijų grupę... Esame gausi šeima. Dėkojame, Viešpatie, už tai ir meldžiame vienybės ir palaimos naujuose Tavo metuose.

NAUJIENOS IŠ UPYTĖS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Gruodžio 9 d. Upytėje prie parapijos namų vyko kalėdinės eglutės įžiebimo šventė. Programą pradėjo vadinimas mažiems ir dideliems – pasaka apie Ledinuką ir gerus darbus, kuri visiems patiko. Darželio ir mokyklos vaikai pašoko keletą šokių, po kurių visi, Kalėdų senelio kviečiami, išėjome į kiemą įžiebtai eglutės.

Gruodžio 15 d. parapijos namuose parapijiečiai susirinko adventinei vakaronei. Čia mokėsi iš šiaudų daryti taip vadinamą „sodą“. Gaila, jo taip ir nepavyko užbaigti, pritrūko laiko, nes tokiam darbui atlikti jo reikia tikrai nemažai. Taip pat buvo aiškinamasi, kokius valgius, ir kiek, senovės lietuviai valgė, susirinkę Kūčių vakarienės.

Prisiminėme, o jei nežinojome, tai sužinojome, kokie buvo papročiai, kas pradėdavo vakarienę ir linkėdavo linkėjimus šeimoje. Vakaronės pabaigoje padainavome keletą lietuviškų romansų, dainų. Pabuvę, sušilę nuo nuoširdaus ir jaukaus bendravimo, išsiskirstėme namo.

Nuo sausio 10 d. Upytės bažnyčioje pradėta įrenginėti įgarsinimo sistema. Nuoširdžiai dėkojame mūsų geradariams, kurie prisideda prie įgarsinimo sistemos (mikrofonų) įrengimo finansavimo. Prašome ir daugiau galinčių paremti, nes dar reikia surinkti 2000 eurų.

Ištrauka iš Michael White ir Tom Corcoran knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraštėlio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29)

Kai tenka atsakyti į klausimą, kur reikia tarnauti, Rick Warren, kartu su daugeliu kitų, padeda mums rasti įkvėpimą Jėzaus atsisveikinimo žodžiuose, skirtuose Jo draugams: „Jūs tapsite mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje, ir lig pat žemės pakraščiu“ (Apd 1, 8).

Jei geriau pagalvoji, čia kalbama apie tris skirtingas vietas. Jeruzalė yra ta vieta, kur tuo metu apaštalai gyveno, pati artimiausia aplinka. Judėja ir Samarija buvo jų gimtoji žemė, jų pasaulio dalis. Ir tada buvo visa likusi planeta. Iš tiesų Jėzus duoda mums tris įpareigojimus. Nežinau tiksliai, kodėl, bet gal todėl, kad Jis nori, jog Jo Bažnyčia būtų visuotinė ir kad mes rūpintumėmės kiekvienu. Viena bendruomenė negali daryti visko, bet gali daryti tris dalykus, ir mes nusprendėme, kad tai mes ir norime daryti. Išsikėlėme tikslą, kad mūsų tarnavimo pastangos stengsis atliepti į visus tris Jėzaus įpareigojimus.

Šiuo metu bendradarbiaujame su dviem bendruomenėmis Nigerijoje, Afrikoje, ir keletas dešimčių parapijiečių įsitraukė į ten keliaujančiųjų komandą. Dar daugiau tarnavo likdami namuose, taip vadinamoje namų komandoje. Jų pradinė tarnavimo pastanga yra sužinoti daugiau ir pamilti tą bendruomenę, kuriai jie siekia tarnauti. Ir tik kitas žingsnis yra konkreti atliekama tarnystė.

Neseniai susidraugavome su seserine parapija Haiytyje, kur stengiamės padėti atstatyti jų žemės drebėjimo sugriautą mokyklą, o taip pat prisidėti prie švietimo ir maitinimo pastangų. Mes naudojame tą patį modelį: keliaujančios komandos ir namų komandos, kas leidžia netgi tiems žmonėms, kurie negali ten keliauti, įsitraukti į šį projektą. Žinoma, daugiausia žmonių įsitrauks į vietines tarnystes, ir mes bendradarbiaujame su keliomis agentūromis, kurios stengiasi spręsti skurdo, smurto, tėvų neturinčių vaikų, prekybos žmonėmis ir už gyvybę klausimus. Tai yra tos sritys, kurioms reikia mūsų bendruomenės pagalbos.

4. Stenkitės įtraukti kuo daugiau

Mokinytės plano dalis yra savanoriškos tarnystės. Kiekvienas, bent jau kiekvienas, kuris yra fiziškai pajėgus,

yra kviečiamas tarnauti. Ne visą laiką, bet kartas nuo karto. Tol, kol parapijiečiai mato tarnystes kaip kažkieno kito darbą, jie elgiasi kaip vartotojai. Kiekvienas turi tarnauti. Ir tai neturi būti taip paprasta kaip išrašyti čekį, kad paremtum kitų pastangas. Mūsų nariai turi patys atsiraitoti rankoves ir įsitraukti.

Norime motyvuoti ir sutelkti narius mylėti kitus ir padėti jiems tapti mokiniais per prieinamas tarnystes vietinėje, nacionalinėje ir tarptautinėje aplinkose. Kad motyvuotume savo narius, pamoksluose turime kalbėti apie atstatymo darbą. Niekas nevyks, jeigu apie tai nebus kalbama iš sakyklos. Žinia turi būti nuosekli, aiški ir išjudinanti.

Tačiau pamokslavimu nieko nepasieksime, jeigu tarnystės nebus prieinamos. Ką darai, kaip darai ir kada darai – turi būti labai aišku. O dar aiškiau turi būti, kaip galima įsitraukti į konkrečią tarnystę. Tai turi būti taip aišku ir paprasta, kad paprasčiau būtų įsitraukti negu neįsitraukti.

Be aiškumo apie tai, ką jūs darote, turite stengtis, kad jiems būtų aišku, ką jie turės daryti žingsnis po žingsnio. Savo veiklą sudalinkite į pačius mažiausius gabalėlius. Jeigu sakote: „Mes renovuojame namą“, dažnas jums nenorės padėti, nes jie nežino, kaip tą daryti. Jeigu sakysite: „Mes vykstame į Afriką, kad paremtume švaraus vandens iniciatyvą“, daugeliui tai skambės kaip kosmosas. Iš kitos pusės, jeigu pasakysite: „Mes šeštadienio ryte nuo 9 iki 12 valandos dažysime šitą namą“ arba „Ateinančią vasarą mes dvi savaites nuvežę vaistus į kaimą Nigerijoje stengsimės daugiau sužinoti apie jų problemas“, tuomet dažnas pradės matyti, kad jie gali būti tokio projekto dalimi.

Supažindinkite su visomis praktinėmis detalėmis, kurias jie turi žinoti, norėdami įsitraukti. Pavyzdžiui, kaip apsirengti, kur pastatyti automobilį, ir panašius dalykus. Šiuo metu pas mus laikomasi taisyklės, kad žmonės patys moka transportavimo išlaidas, tačiau parapija pasirūpina, priklausomai nuo tarnystės, maitinimu, gėrimais ir patalpomis. Žinoma, finansavimas yra svarbus klausimas, kurį reikia atsakyti. Kadangi nebedarome

specialių akcijų ir rinkliavų, pinigų kiekis, kurį naudojame įvairioms tarnystėms, skiriamas iš mūsų parapijos einamojo biudžeto. Mes skiriame tam tikrą procentą.

Reikėtų pagalvoti dar apie keletą dalykų. Be veiklos išlaidų yra keliavimo, apsigyvenimo ir saugumo klausimai, kuriuos reikia atsakyti, kai kalbame apie tarnystes kitose bendruomenėse, ir ypač kitose šalyse. Čia *partnerystė* tampa labai praktiška vertybe. Yra nemažai tarptautinių ir kitokių organizacijų, su kuriomis bendradarbiaujant užtikrinama, kad jūsų tarnystė bus saugi, už prieinamą kainą ir įmanoma, taip, kad jūs iš tiesų galite siųsti misionierius į pasaulį.

Vienu metu buvo tokia situacija, kad ir katalikų, ir protestantų bendruomenėse misijų darbas buvo atliekamas profesionalių misionierių, pašventusių tam visą savo gyvenimą. Parapijiečių vaidmuo tame buvo tik mokėti už misijas. Nemažai katalikų prisimena apsilankančių misionierių pamokslus, kuriuose jie pasakoja egzotines istorijas apie tolimus kraštus. Bet šiandien šiuolaikinis keliavimas leidžia įsipareigoti ir atlikti dviejų savaičių misiją Nigerijoje, ilgojo savaitgalio kelionę į Haitį, neminint popietinės kelionės į miesto ar parapijos tarnystės vietas. Dauguma žmonių bendruomenėje gali tai daryti.

Mes taip pat vis labiau domimės, kas gali būti daroma tarp bendruomenių ir parapijų. Neseniai ištraukėme į diskusiją su kaimynine evangelikų bažnyčia, o taip pat keli katalikų parapijų klebonai susirinkę kartu sprendžia, kaip būtų galima įveikti tarpreligines, rasines ir socioekonominės problemas Baltimorės mieste.

Taip pat visai neseniai pradėjome dalyvauti maldos ėjimuose, ypatingai nusikaltimų kupinose miesto rajonuose. Tikslas yra, kad Bažnyčia būtų taikos skelbėja. Šį pavasarį kartu su kaimynine evangelikų parapija ištraukėme šimtus mūsų narių vienos dienos tarnystei. Per paprastus gerumo darbus siekiame, kad nuolankiai stovėtume kartu kaip Kristaus Kūnas mūsų bendruomenėje. Kolkas šie žingsniai mums yra pirmieji, ir kiti daug daugiau gali mus pamokyti. Viena svarbi iniciatyva Portlando valstijoje puikiai pailiustruoja šią įdomią tendenciją ir jos galimus rezultatus, kada kalbama apie atstatymo darbą:

Vietoje to, kad užsidarytų savo bažnyčiose ir elgtųsi lyg niekur nieko, šie į atstatymo darbą orientuoti krikščionys įtraukia į savo miestą Jėzaus veikimą ir tampa Jo rankomis ir kojomis. Su laiku Bažnyčia laimėjo savo vietą prie stalo. Dabar ji yra įtraukiama į rimtas diskusijas, susijusias su Portlando valstijos ateitimi, ir puikiai parodo, ką skirtingos kultūros ir vertybių bendruomenė gali padaryti dėl bendro gėrio toje vietoje, kurią vadina savo namais.

Palaimintas Jonas Paulius II mokė, kad katalikai turi būti visapusiškai pasirengę bendradarbiauti šioje srityje su kitomis bažnyčiomis ir bažnytinėmis bendruomenėmis, o taip pat pakviesti juos įsitraukti į mūsų iniciatyvas.

Akivaizdu, kad kartu galime padaryti daug daugiau.

5. Džiaukitės tuo

Jeigu tikrai rūpinatės savo misijomis, įtraukite kuo daugiau bendruomenės narių ir savo pastangas pjunkite kuo didesniai poveikiui. Netruksite pamatyti savo pastangų vaisius. O tada reikia švęsti ir džiaugtis – ne save apdovanojančiu būdu, bet tokiu, kuris teikia garbę Dievui už tai, ką Jis per jus daro.

Prieš porą metų mes pravedėme nuostabią programą, pavadintą „Advento suokalbis“. Nemažai parapijų taip pat turėjo šią programą. Jos esmė – Kalėdų šventimas, kuriame didžiausias dėmesys teikiamas Dievui, o taip pat ir žmonėms, siekiant jiems padovanoti „santykių“ dovaną. Buvo pasiūlyta, kad santykių dovana

(pavyzdžiui, kartu praleistas ar į santykius investuotas laikas) pakeistų nors vieną parduotuvėje nuperkamą dovaną.

Ir tuomet mes pakvietėme visus atiduoti tos vienos dovanos piniginę išraišką mūsų vandens aprūpinimo projektui Nigerijoje. Gavome labai daug pinigų – penkis kartus daugiau, negu mums reikėjo šuliniams Nigerijoje. Vėliau šios misijos grupė nuvyko į vietą, kad užtikrintų tokių šulinių įrengimą. Ir šiandien, dėka šių pastangų,

90 tūkstančių žmonių gali džiaugtis šviežiu, švariu ir prieinamu vandeniu.

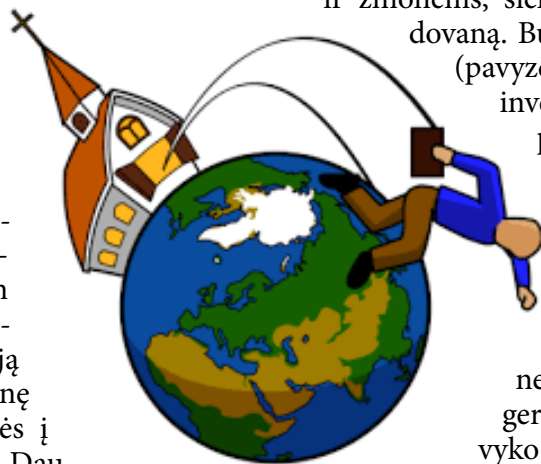
Štai kodėl tai pasakojame: savaitgalis, kurio metu parodėme videoreportažą iš mūsų misijų kelionės, kur Nigerijos vaikai žaidė su šviežiu vandeniu, buvo vienas iš paveikiausių ir emocionaliausių patirčių mūsų parapijos gyvenime. Kai žmonės suprato, kokį didelį dalyką jie padarė tų vaikų gyvenime, jie buvo labai sujaudinti. Nuo tos dienos kažkas labai gilaus pasikeitė mūsų bendruomenės kultūroje. Tikrai yra labai daug ką švęsti ir kuo džiaugtis, kuomet parapija vykdo misijas, o taip pat ir žiūrėti, ką Dievas gali daryti per mūsų pastangas.

Socialinės tarnystės parapijoje yra dalis to, kas palaiko tos parapijos gyvybę ir daro ją tikrai katalikiška. Efektyviai veikiančios socialinės tarnystės padeda parapijai ne tik daugiau padaryti, bet ir pačiai būti kai kuo daugiau – labiau atspindėti Evangeliją, būti labiau garbinančiais ir evangelizuojančiais žmonėmis, labiau tikinčia bendruomene. Tai esminė parapijos gyvenimo dalis. (JAV vyskupų konferencija)

JŪS GALITE TAI PADARYTI!

Žingsniai, kurių galite imtis savo parapijoje

- Ieškokite vadovauti gebančių žmonių, kurie nori nuoširdžiai dirbti atstatymo darbą. Galbūt jie jau kažką daro jūsų parapijoje ir norėtų žengti tolimesnį žingsnį tarnystėje. Pasirūpinkite, kad jie turėtų priėjimą prie klebono ir galėtų pasinaudoti personalo resursais.
- Padėkite tam asmeniui suburti vedančią komandą.
- Įgaliokite šią komandą suregistruoti visas parapijoje

esamas ar buvusias iniciatyvas, kas buvo veiksminga ir kas ne, kokie žmonės įsitraukę, kokie resursai prieinami. Jie turi surinkti visą įmanomą informaciją ir sąžiningai ja dalintis. Jie taip pat turi pramatyti galimybes, kurios šiuo metu nėra išnaudojamos. Turi būti aiškiai aptarta, su kuo jūs šiuo metu vykdote ar galėtumėte vykdyti bendrus projektus. Ši komanda turi pateikti rekomendacijas klebonui ir parapijos pastoracinei tarybai, kurias programas palaikyti, o kurių reiktų atsi-

sakyti. Klebonas turėtų priimti jų rekomendacijas.

- Su aiškiu sprendimu apie tai, kada, kur ir kaip jūsų parapijos bendruomenė žada veikti už jos ribų, klebonas turi pradėti kartas nuo karto apie tai pamokslauti. Tuo pat metu komanda kuria prieinamas galimybes įsitraukti naujiems žmonėms.

- Melskitės už savo bendradarbius, švęskite ir dėjuokitės laimėjimais.

..... Tęsinys kitame numeryje

DĖL LAIDOJIMO IR NAUDOJIMOSI PARAPIJOS NAMŲ „VILTIES“ SALE TVARKOS

Nuo 2014 metų spalio mėnesio Jūsų ir kitų rėmėjų dėka Krekenavos parapijos namuose pašventinta ir atidaryta „Vilties“ salė. Tame pačiame pastate esanti pagrindinė salė esant reikalui naudojama geduliniams pietums. Visa tai daugeliu atvejų palengvino atsiveikimą su mūsų brangiais mirusiais ir jų palydėjimą į amžinybę. Po atidarymo, atsižvelgiant į patirtį, poreikius bei galimybes, nusistovėjo tam tikra tiek laidojimo, tiek naudojimosi salėmis tvarka, su kuria norime visus supažindinti.

- Yra įprasta, kad mirties atveju mirusiojo artimieji pirmiausia kreipiasi į laidojimo paslaugų firmą ir tik tada į parapiją dėl šv. Mišių ir palydėjimo. Kadangi klebonas vienas aptarnauja tris parapijas bei turi kitų įsipareigojimų už parapijų ribų, ne kartą susiduriame su situacija, kuomet laidojimo firmos paskirtu laiku klebonas galimybės palydėti mirusiojo į kapines neturi. Todėl kviečiame mirties atveju **pirmiausia kreiptis į parapijos raštinę** (8 620 20989, ne darbo metu – 8 656 39249) ir tik po to derinti laidotuvių laiką su laidojimo firma.

- **Šv. Mišios** laidotuvių atveju aukojamos 12 val. (išskyrus pirmadienius), po jų, paprastai apie 13 val., atliekamos atsiveikimo apeigos ir palydima į kapines. **Karstas (urna) į baziliką nenešamas** ir lieka salėje. Raginame į šv. Mišias ateiti ne vėliau kaip 15–20 min. iki šv. Mišių, kad būtų galima atlikti išpažintį ir susikaupti maldai.

- **Pirmadieniais** šv. Mišios neaukojamos, nelydima į kapines, yra galimybė tik pašarvoti.

- **Kapinėms esant už parapijos ribų** ir klebonui neturint galimybės į jas lydėti, artimieji gali kreiptis į kitą kunigą (dažniausiai tos parapijos, į kurią lydima), kad pasitiktų, arba, klebonui salėje atlikus atsiveikimo apeigas, karstą į kapines palydėti be kunigo.

- **Jei šarvojama parapijos ribose ne Krekenavoje**, šv. Mišios vis tiek vyksta bazilikoje nustatyta tvarka, o išlydėjimui kunigas nuvežamas arba atvyksta į šarvojimo vietą. Pašarvojus mirusį Žibartoniuose ar Naujarodžiuose, yra galimybė šv. Mišias aukoti ten esančiose koplyčiose.

- **Jeigu mirusysis atvežamas laidoti iš kitur**, šv. Mišios aukojamos toje parapijoje ar vietovėje, kur buvo pašarvotas. Mūsų parapijos klebonas gali, jeigu reikia, atlikti apeigas mūsų kapinėse.

- **Aukos dydis** už šv. Mišias ir palydėjimą parapijoje nėra nustatytas. Dera atsižvelgti į klebono, darbuotojų ir bazilikos išlaikymo poreikį bei savo galimybes. Dėl visko tartis ir auką palikti galima parapijos raštinėje jos darbo metu.

- Parapijos namų ir kartu „Vilties“ salės **administratorė** – Akvelina Pogužinskienė (Bažnyčios g. 16; mob. 8 611 88035). Visais su salėmis susijusiais klausimais kviečiame kreiptis į ją.

- Nors atviros visiems, visos parapijos namų patalpos, įskaitant ir „Vilties“ salę, pirmiausia skirtos parapijos sielovados reikmėms (pavyzdžiui, Žolinės atleidų metu), tad **salės šarvojimui ir geduliniams pietums atviros ne visada**. Taip pat gali būti, kad pašarvojus mirusį „Vilties“ salėje, didžiojoje tuo metu vyks parapijos veiklos.

- **Parapija neteikia** duobės kasimo, katafalko, giesmininkų ir kitų panašių paslaugų. Visa tai atlieka laidojimo paslaugas teikiančios firmos.

- Yra įprasta, kad mirusysis laikomas **vieną arba dvi paras**.

- Vis dar gajus paprotys lankant mirusįjį nešti gėles, krepšelius ir vainikus. Nors tokiu būdu akivaizdžiai parodomas dėmesys mirusiajam ir jo artimiesiems, dažnai atsitinka ir taip, kad laidotuvių dieną nėra užtektinai žmonių visoms gėlėms ir vainikams nunešti į kapines. Norime priminti, kad gražiausia ir svarbiausia mūsų dėmesio mirusiajam išraiška yra **malda** laidotuvių šv. Mišiose, priimant Švenčiausiąjį Sakramentą, užprašant mėnesio, pusės metų ar metinių šv. Mišias. Kita galimybė – nedidele auka prisidėti prie laidotuvių išlaidų, perduodant ją mirusiojo artimiesiems.

- **Palaikų kremavimo atveju** Bažnyčia ragina, kad atsiveikimas su mirusiuoju vyktų prie jo kūno. Bažnyčia tiki mirusiųjų prisikėlimu su kūnu ir siela, todėl atsiveikimo apeigos, nesant didelei būtinybei kad būtų kitaip, turi būti atliekamos prie kūno, o ne kremuoto kūno palaikų.

- Šiuo metu parapija neturi galimybės pati organizuoti **maitinimo** laidotuvių, metinių ar kitomis progomis, tačiau leidžiama pasinaudoti parapijos sale pietums tokiu atveju, kai maistas yra užsakomas ir atvežamas su visais reikalingais indais ir įrankiais.

- Atsižvelgdami į parapijos namų ir „Vilties“ salių eksploatacijos išlaidas pageidautume, kad naudojantis „Vilties“ sale (poilsio kambariu, el. šildymu/vėsinimu, krosnele, WC) parapijai būtų paliekama 40 Eur **minimali auka** parai. Naudojantis sale geduliniams pietums laidotuvių ar metinių proga – 30 Eur minimali auka.

Tikimės, kad pateikta informacija padės išvengti didesnių nesusipratimų ir palengvins artimųjų rūpesčius laidotuvių metu.

Mes norime, broliai, kad jūs žinotumėte tiesą apie užmiegančiuosius ir nenusimintumėte kaip tie, kurie neturi vilties. (1 Tes 4, 13)

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Šv. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Pentadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Lapkričio–balandžio mėnesiais – 12 val.

Gegužės–spalio mėnesiais – 10 ir 12 val.

Laidotuvių atveju (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Sausio 22 d. 14 val. (tik esant palankioms oro sąlygoms)

Vasario 19 d. 14 val. (tik esant palankioms oro sąlygoms)

Kovo 26 d. 14 val.

Balandžio 16 d. 12 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Ketvirtadieniais sutartu laiku

Trečiadieniais 18.30 val. Krekenavos parapijos namuose vyksta **Šventojo Rašto studijos**.

Prieš tai norinčius ten pat kviečiame dalyvauti šv. Mišiose 18 val.

Studijų įrašus galite rasti parapijos interneto svetainėje

www.krekenavosbazilika.lt

2016 m. gruodį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Bronė Cinkienė, 86 m.

Alfonsas Pakinkis, 95 m.

Upytės parapijoje

Gediminas Buoželis, 52 m.

Prisiminkime
juos maldose.

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais 15–17 val. ir šeštadieniais 13–15 val.

Kitu metu kreiptis telefonu 8 616 39715.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje pirmąjį mėn. sekmadienį ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pažarbinsime Viešpatį!

2016 m. gruodžio mėn. parapijų pajamos

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.

tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Raštinės darbo laikas

I Nedirba

II 9–15 val.

III 10–15 val.

IV 9–15 val.

V 9–15 val.

VI 9–15 val.

VII Nedirba

Parapijos referentė, buhalterė ir vargonininkė

Rita Lapiniauskienė, tel. 8 656 39249

Krekenavos bazilikos zakristijonas ir ūkvedys

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos

koordinadorius, Vadaktėlių bažnyčios zakristijonas

Keštutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Keštutis Lapiniauskas

Upytėje – Tadas Grybas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė

Rinkliavos	Krekenavos	Upytės	Vadaktėlių
Sekmadienio rinkliava (12-04)	224 €	67 €	22 €
Sekmadienio rinkliava „Caritui“ (12-11)	196 €	113 €	-
Švč. M. Marijos atlaidų rinkliava (12-15)	211 €	-	-
Sekmadienio rinkliava (12-18)	231 €	144 €	-
Kalėdų nakties rinkliava (12-24)	1 326 €	-	-
Kalėdų ryto rinkliava (12-25)	488 €	534 €	98 €